

vil det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), hvis Specialitet det er at optage saadanne Ting igjen til 3die Behandling, ikke lade det ligge, og vi ville da atter her ved 3die Behandling faae en temmelig frugtesløs Forhandling af denne Sag, med Hensyn til hvilken vi Alle dog vistnok ere enige om, at den paa dette Stadium aldrig vil blive udført.

Dinesen: Jeg hører til det Mindretal, der ikke har troet, at det var nødvendigt at forhøje de midlertidige Understøttelser og Rejseunderstøttelserne med de under Forslagene Nr. 28 a og b foreslaaede Beløb, der spares paa de faste Understøttelser. Den Liste, vi have faaet om Anvendelsen af de bevilgede Beløb iaar og om Anvendelsen i tidligere Tid, synes ikke at vise, at der er nogen stor Drang til at forhøje disse Understøttelser. Jeg troer saaledes, at dette Beløb af 1,000 Rd. meget godt kan spares. — Hvad Borchs og Balkendorphs Collegier angaaer, vil jeg anbefale, at man bevilger Understøttelsen til disse 2 Collegier. Jeg troer, at de yde saamegen Hjælp til fattige Studerende, at det nok kunde være rigtigt at holde dem lidt under Armene. — Jeg skal ikke inblade mig videre paa Spørgsmaalet om den botaniske Have, da det jo kommer igjen til næste Behandling, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bjssen), som hentydede til en Forhandling i Landsstinget om Loven af 6te Juli 1867 om Demarcationslinien, og deraf vilde hente et Beviis for, at dette Spørgsmaal ikke var tilstræffelig afgjort, og navnlig henviste til en Udtalelse fra Ministeren, der havde sagt, at § 4, som bestemmer, at der kan anvendes saa stor en Deel, som der nævnt, af Terrainet til en botanisk Have, maatte opfattes facultativt, som en Bemyndigelse for Ministeren til at foretage visse Magelæg, saa at, dersom disse Magelæg ikke kom istand, vilde Bemyndigelsen ikke blive brugt, men dersom de kom istand, vilde den blive brugt — til det ærede Medlem, der har bemærket dette, vil jeg sige, at Magelægene ere foretagne, og det forekommer mig da, at Spørgsmaalet forsaavidt har fundet sin Afgjørelse. Forøvrigt

er det til en vis Grad ørkesløst at discutere det Spørgsmaal videre, om det er rigtigt afgjort, at den botaniske Have skal ligge der eller ikke. Det forekommer mig at være en Kjendsgjerning, at den botaniske Have ikke kan være, hvor den nu er, og vi ville vistnok neppe kunne finde nogen anden Plads til den end den derude, der er den eneste passende. — Hvad dette lille Forslag om Hovedreparationer paa Mørup Hovedgaard angaaer, da har jeg oprindeligt været med til Forslaget om at nægte dette Beløb, men efter de Oplysninger, der senere ere komne til at ligge for, har jeg ikke troet det forsvarligt. Jeg vil ikke sige Andet, end at for den største Deel af Beløbets Bedkommende er Taler om Hovedreparationer, som, hvis vi ikke bevilge Pengene dertil, ikke ville blive foretagne. Der hviler ingen Forpligtelse paa Forpagteren til at foretage Udgifterne, forsaavidt de falde ind under Begrebet Hovedreparationer, hvorimod ganske vist en ringere Deel paahviler ham som Bedligholdelse. — Det store Forslag under Nr. 43 har jeg heller ikke kunnet tiltræde. Jeg har for det Første to Grunde, hvorfor jeg antager, at det ikke er correct at vedtage dette Endringsforslag. Den ene er den, at jeg ikke finder det correct at afgjøre denne Sag her paa Finantsloven, og den anden er den, at jeg ikke finder det correct at inddrage private Midler i Statskassen. Nu har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som har ført Ordet paa Mindretallets Begue, sagt, at det vilde han ikke, men det er en Kjendsgjerning, at, dersom Forslaget vedtages, vil det derved alligevel være ffet. Forøvrigt kunde der jo nok være flere Grunde, som tale imod Forslaget; jeg troer saaledes, at, hvis der skulle foretages en Adskillelse mellem, hvad der er private Midler, og hvad der er Statens, vil det føre til Tab for Statskassens Bedkommende, og der vil slet ikke spares Noget derved. Det er min Anskuelse, at man i det Hele taget har rettet Blotket paa Dpgaver, som ville være meget vanskelige at faae løste paa en Maade, som er til Fordeel for Statskassen og disse Stiftelser og de Formaal, som de ere bestemte til at fyldestgjøre. Jeg har derfor ønsket, at vi kunde